

Nieuwe ronde, nieuwe kansen... De kop is eraf... Het treintje is vertrokken... Ik tracht maar zoveel mogelijk clichés in de eerste alinea van het seizoen te krijgen, met als doel dat ik deze in het vervolg kan zien te voorkomen. Na een ultrakorte voorbereiding, waarin we ook nog te kampen hadden met een zeer ingekort Geert Ottens toernooi bestaande uit slechts één wedstrijd, stond de seizoenopbouw afgelopen donderdag reeds op het programma.

Na een door mij ingebeelde, maar uitgebreide, teamevaluatie door Führer Van Beek kwam verrassenderwijs als één van de minpunten de algehele teamcohesie uit de bus. Oplossingen zijn dan bij heren 1 zeer snel gevonden. Het moest een 'trainingsweekend' worden waarin geen volleybal aangeraakt zou worden, om zodoende iets aan teambuilding te kunnen doen. Frappant was wel de timing van het weekend, een paar dagen voor de competitie start... Des te opvallender was misschien wel het afhaken van de Führer, die zich middels zijn afwezigheid waarschijnlijk voor aanvang van het seizoen nog even boven het team wilde verheffen.

Ik zal maar niet beginnen met een uiteenzetting van dit weekend, afwijkend van ons tegeltjesmotto: 'Wat binnen heren 1 gebeurt, blijft binnen Twente!' Eenieder krijgt dit seizoen nog kansen genoeg zich danstechnisch (de salsa van Wouter laat zich nog immer niet overtreffen, let echter ook op energieke nieuwkomer Gysbert (spreek uit met een 'harde G')), dranktechnisch (dank voor de introductie van de Hotshot Newton!) of vrouwtechnisch (er schijnt zich een zeer serieuze concurrent voor Ton te hebben aangediend...) te onderscheiden, en als de woorden en daden het toelaten leest u een en ander hier terug!

Natuurlijk werd er ook nog gevolleybald, of iets dat daar voor door moest gaan. Na een emotioneel afscheid van Arjan Heupers (succes bij Bodyscan (al valt er tegenwoordig weer iets minder te scannen, haha...) Twente!) en Jeroen Raven (vind jezelf een leuke baan!) hebben we de selectie mogen versterken met de eerder gememoreerde Gysbert de Fries. Helaas heeft een nadere potentiële versterking moeten afhaken met een slepende enkelblessures. Nu sleept er al genoeg in ons team, een enkel hadden we echter nog niet...

Mede doordat Leon gediagnosticeerd met vocht in de knie (ik stel voor dat niet iedereen voor zo'n diagnose langsgaat, gezien het vochtoverschot houden we dan weinig spelers over) op de bank plaats moest nemen werd het veld bezet door Wouter, Newton, Ton, Gysbert, Frank en ondergetekende. Een groot succes werd het niet. Vooral passend was de start ver onder de maat, en zodoende kon er aanvullend geen goed vervolg worden gegeven. Zonder hier directe conclusies aan te kunnen verbinden ging het met Marcel in plaats van Gysbert en Arie voor Frank fragmentarisch beter, echter, afdoende was het nog steeds niet.

Na nogmaals flink met de opstelling te husselen slaagde Der Führer (zou de afwezigheid bij het weekend dan toch zijn vruchten beginnen af te werpen?) erin het karretje weer in de buurt van de rails te krijgen. Met een willekeurige selectie van Wouter (het is dat 'ie aanvoerder is dat ik hem als eerste noem...), Ton, Marcel, Arie, Newton en ondergetekende in de passing werden er zowaar minder onoverkomelijke fouten geproduceerd. Hierdoor bleek met name onze hoofdsponsor in staat te laten zien dat hij niet alleen omdat hij voor het geld zorgt in het veld staat! En dit klinkt wat lullig, wat me uiteraard wel toevertrouwd is, maar zonder gekheid, zijn scoringspercentage benaderde het door Der Führer gewenste perfectionisme.

Een combinatie van vermoeidheid en het vroege begin van het seizoen zorgde er toch voor dat de winst niet mee naar Hengelo ging. De comeback deed echter veel vergoeden, en biedt ook hoop voor de toekomst. Neem mee dat Twente vorig jaar één plek boven ons geëindigd is en voorzichtige tevredenheid kan en mag zich van ons meester maken. Tegelijkertijd heeft de wedstrijd onze kansen en bedreigingen (als u Ton hoort oreren inzake een fret bedoelt hij niet zo'n beest, maar toch echt het Engelse woord voor bedreiging...) maximaal blootgelegd. Het niveau van ons team is enigszins genivelleerd, hetgeen enerzijds inhoudt dat we ook juist als team beter uit de verf kunnen komen, maar anderzijds dat we elk poppetje dubbel en dwars nodig hebben. Daarnaast kan het niet zo zijn dat er iemand verzaakt, want in een voorkomend geval valt het teamkaartenhuis vrij snel in elkaar. Als derhalve het besef gaat groeien dat we iedereen in het team gigantisch hard nodig hebben en dit ook naar elkaar gaan uitstralen zie ik niet in waarom de rangschikking van voorgaande jaren niet gehaald kan worden. Oh ja, heel blijven schijnt ook nog een issue te zijn... Ben u nu toch benieuwd geraakt zien we u graag 1 oktober a.s. om 14.30 uur in Sporthal 't Wooldrik in Borne, of bij onze eerste thuiswedstrijd, 8 oktober a.s. om 17.00 uur in Veldwijk, alwaar we dan aantreden tegen Bovo.

Tot gauw!

Erwin